

VECKOBLADET

Fredag 12 maj

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

17

Partistyrelsen (v):

Lätt kluven EU-politik

Vänsterpartiet vill utarbeta "ett alternativ till konvergensprogrammet" i EU sade partistyrelsen på sitt möte i lördags. Formuleringen var ett slags kompromiss mellan partiordförandens linje förespråkade ett alternativt konvergensprogram, med betoning av bl.a. sysselsättning, välfärd och miljö, och partisekreterarens, enligt vilken vänsterpartiet som principiell EU-motståndare inte borde formulera några alternativ alls när det gällde EU.

–Vi löste motsättningen denna gång, men diskussionen visade hur otillräckligt diskuterad och inkonsekvent partiets EU-politik är, säger Ann Schlyter, partistyrelsemedlem från Lund. Vi kommer säkert att hamna i liknande svårigheter fler gånger. Annars

handlade den längsta debatten om vi i EU-valkampanjen alls skulle anlita en reklambyrå och i så fall vilken. Beslutet blev dock att anlita samma byrå som sist, den med de nakna blickfången, för 120 000 kr.

Mycket jobb i EU-parlamentet

–Bengt Hurtig som nu företräder vänsterpartiet i EU-parlamentet, vittnade om hur svårt det är att klara av alla arbetsuppgifter i Strasbourg och Bryssel.

Han ställer som bekant inte upp till omval. Valberedningen rapporterade att inför partirådet som fastställer EU-listan på sitt möte i juni har många distrikt nominerat Marianne Eriksson. Med henne topp är det möjligt att partiets EU-politik blir mindre kluven. Ann

Schlyter verkar inte säker på att det är någon fördel.

Urholkat om statsbidrag

Av formuleringarna i partistyrelsens beslut verkar det finnas andra klyftor i partiet. Det sägs att man "accepterar" utjämningen av kommunernas och landstingens skatteinkomster enligt propositionens förslag, men kommer med så många reservationer och villkor att acceptansen urholkas. Man "accepterar" likaså systemet med generella statsbidrag till kommunerna men anser att staten ska garantera lika behandling och tillgänglighet när det gäller så centrala områden som skola, barnomsorg, socialbidrag och flyktningmottagning, vilket måste förutsätta en avsevärd styrning. I

linje med sin tidigare politik vill partiet öka kommunsektorns statsanslag med sex miljoner kronor, och går med på att budgeten försvagas med motsvarande belopp.

Män får ha fyra hustrur

–I övrigt gav Ulla Hoffman en stark och konsekvent rapport om invandrapolitiken, berättar Ann. Hon tog bl.a. upp invandrarverkets könsdiskriminerande politik. Det finns exempel på män som fått ta hit en fjärde hustru från Polen efter att misshandlat och sparkat ut tre tidigare, medan en svensk kvinna inte kan få hit en nordafrikansk make. I bästa fall kan man säga att sådant vittnar om paternalistisk omsorg, men i sådana frågor bör kvinnor ha och ta fullt ansvar.

Gr

Pinsamt vänortsbesök

I förra veckan besökte 23 ungdomar och två lärare från Greifswald Lund. Det var elever med tyska som 2:a språk från årskurs 9 på Fågelskolan, som stod för värdskapet. Tillsammans med sina lärare hade de utarbetat ett program för de fem dagar tyskarna skulle vara här. Besöket hade föregåtts av brevväxling mellan ungdomarna. Dessutom hade niorna skickat ner ett bildband med tyskt tal, där de presenterade sig och sin skola.

Första kvällen ställde fritidsgården upp och ordnade ett välkomstsamkväm för Greifswalds ungdomarna och deras värdar.

Ingen aaaning

Andra dagen var det stadsrundvandring, där niorna förberett sig, så att de på tyska kunde presentera sin stad. Kl 9.30 var besök på rådhuset inbokad. Där verkade de dock inte lika väl förberedda.

Eleverna från Fågelskolan hade kanske väntat sig att deras gamle rektor skulle välkomna deras gäster, i all synnerhet som han varit initiativtagare till att skolutbytet kommit till stånd. Lennart Prytz nöjde sig dock med handslagning och överlät välkomstalet till Larry Andow, som tydligen inte hade någon aaaning om vilka

han skulle hälsa välkomna. Allt medan 46 ungdomar och två lärare stod och väntade informerade han sig via de svenska lärarna om vilka de var, vilka de hade med sig och vad syftet med det hela var.

Det var kanske tur att denna paus uppstod för då hann man plocka bort det framtida representationens vinet. Det kunde i alla fall konstateras att sällskapet var för ungt för att bli serverat en så ädel dryck.

Ingen tolk

Larry kunde inte tyska, någon tolk var inte kontaktad och därför bad han läraren i tyska att tolka. Som ansvarig för gruppen och med kännedom om hur de blev mottagna i Greifswald kände hon sig så stressad av hela situationen att hon väjdade till svensk- och historieläraren att tolka, som hon menade, var mer hemmastadd i politikerspråket. Det må vara historieläraren förlåtet att det blev en mycket fri översättning av Larrys tal. Bl a sa Larry, att vi är mycket stolta över att Lund har utsetts till Sveriges bästa friluftskommun. Detta översattes med, att Lund är en stad med mycket frisk luft.

Eftermiddagen ägnades åt gemensamma sportaktiviteter och

på kvällen hade tyskarna fritt inträde till konserten på Mejeriet, som hölls med anledning av Operation Dagsverke.

Skolbesök och utflykter

Heldagsutflykt på Ven var nästa dags program och på fredagen fick de tyska gästerna följa sina värdar i skolan. För att de skulle få största möjliga utbyte av undervisningen hade man lagt om schemat så att de fick vara med om lektioner i bl a slöjd och hemkunskap.

Picnic i det gröna tillsammans med värdfamiljerna blev lördags-eftermiddagens avskedsträff för Greifswalds ungdomarnas besök i Lund.

Den 29/5 åker 23 nior från Fågelskolan till Greifswald, där de kommer att hälas välkomna av stadens borgmästare.

Kommunledningen i Lund har kanske något att lära av eleverna på Fågelskolan om förberedelser inför besök från annat land.

Mp eget kretslopp

Än en gång har miljöpartiet lyckats med en symbolhandling. För andra gången sedan 1988 flyttar nu partiet sina kanslier till Lunds järnvägsstation. Vi minns alla med viss avund hur man 1988 lyckades få ett rivningskontrakt på lokalerna i den södra flygeln, där SJ Resebyrå tidigare fanns. När så stationshuset byggdes om och sveptes in i säckväv lagom till jubileumsåret 1990, fick man flytta.

I lördags kunde nu mp inviga sina nya lokaler i stationshuset, denna gång hela andra våningen.

Lokalerna omfattar ca 17 rum och rymmer både Mp Lund, kommunalpolitikerna, landstingsgruppen, Grön Ungdom och en del av Rikskansliet. I Stockholm har mp ett rikskansli på Drottninggatan på rivningskontrakt, i parkeringshuset Elefanten!

Vänsterpartiet Lund hade äran att uppvakta miljöpartiet med ett fång nejlikor med lyckönskan till de "geniala centrala lokalerna". Trots läget tio meter från tågen syntes dock några av de närvarande från partistyrelsen ha rest med flyg, eftersom detta påstods vara billigare. Men det var nog elakt förtal.

Invigningen genomfördes av de bägge språkrören genom att ett grönt snöre klipptes av. Birger Schlaug överlämnade en maskrosplanta i kruka. Maskrosen hade en egendomlig röd färgton, något som antogs bero på det goda samarbetet med vänstern i Lund.

Tho

”Vietnam, Vietnam, ditt folk visar vägen fram”

Rubriken är hämtad ur en av de gamla FNL-sångerna. Försättningen lyder ”tills imperialismen störtats i död och i brand”. Det var det vi hoppades – men knappast trodde på.

Det handlar om en så lång tid, 1965 till 1975, och verkligheten liksom metoderna för den svenska åsiktskampen förändrades hela tiden.

För mig började Vietnamrörelsen i Norrbotten. Till Lund kom jag 1969. Den första demonstrationen jag deltog i här ägde rum i september och var en hyllning till Ho Chi Minh, som nyligen dött. Uppställningen ägde rum i Lundagård, blå himmel och röda löv. Henrik Holmberg satt på en pall på Stortorget vid det avslutande mötet och spelade Befria Södern på dragspel.

Den progressiva rörelsen i USA gav viktig inspiration. Rösträttsmarschen i Selma, Alabama, ägde rum nästan samtidigt som svensk polis klubbade Sköld Peter Matthis på en Stockholmsgata. Samma fascister här som där. Vita studenter reste som Freedom Riders till den amerikanska södern för att delta i rösträttskampen. Flera dödades, varav några i Missisipi. FNL-gruppernas första sånggrupp hade ett amerikanskt namn: Freedom Singers.

FNL-are från borgerlighet

Bob Dylans sånger angav stämningens läge: The times they are a'changing. Norman Mailer skildrade i ”Armies of the Night” den stora marschen mot Pentagon 1967.

De flesta FNL-are tillhörde inget politiskt parti. De saknade politisk erfarenhet. Många kom från borgerliga miljöer. Deras förbittring mot USA grundade sig på en gammal beundran som vänts i besvikelse. Den amerikanska upptrappningen av kriget 66, 67 och 68 var en fruktansvärd upplevelse som dagligen förmedlades via TV. USA-propagandans uppenbara lögnaktighet väckte deras outhärdliga raseri. De kallades kommunister utan att vara det. Vid Sovjets inmarsch i Tjeckoslovakien den 20 augusti 1968 blev kommuniststämpeln plågsammare än någonsin.

Räddningen blev Kina och Maoismen. Maj 68 i Paris hade lyft fram Kina som den stora utopin. Kina fördömde Sovjet och stödde Vietnam. Kina och Vietnam var asiatiska nationer. De stod för socialismens förnyelse. 1968 var också Thetoffensivens år, det år då Lyndon Johnson gav upp, då Martin Luther King och Robert Kennedy mördades och då Nixon blev president.

Jan Myrdal som ideolog

FNL-rörelsen hade vuxit snabbt och dess arbetsformer blev fasta. Många av dess ledande medlemmar tillhörde den hemmagjorda marxist-leninistiska rörelsen

KFML. Jan Myrdal var den dyrkade ideologen.

När jag blev medlem i Lunds FNL-grupp hade den nått sin klassiska institutionella form. Den var klart elitistisk. För att bli medlem måste man genomgå ett kunskapsprov och vara regelbundet aktiv, ständigt. Här fanns sex stadsdelsgrepp. Den hängivne FNL-arens liv upptogs helt av rörelsen: torsdagar var det stadsdelgruppsmöten i alla stadsdelarna, annonserade i Sydsvenskan, lördagar samlade man in pengar i tvåtimmarspass, regelbundet, under fem eller sex år, måndagar hölls styrelsemöten för hela Lund i ett rum på AF med utsikt över

Lundagård. Varje höst och varje vår genomfördes en Vietnamvecka – en stor informationskampanj. Sara Lidman, Folke Isaksson, Göran Sonnevi, Jan Myrdal, Peter Weiss, Sven Öste, Peter Ortmann, alla var de där. Liksom den polske poeten Jan Kunicki som översatt Ho Chi Minhs dikter, och som man fortfarande kan se på stadens gator. Och vietnameser. Nguyen Khac Vien, den ledande vietnamesiske intellektuelle, FNLs representant Kha som tappade sina löständer i en driva på vägen till Dalby en mörk kväll.

Kriget vidgades till Laos och Kambodja. Dammarna i Vietnam bombades. Den starkaste känslan var den av en djup desperation. Trotset var meningslöst, men det var det enda möjliga. Det fanns en mycket djup känsla av gemenskap bland FNLarna. Sånggruppen bildades och fick namnet Gai Phong, Befrielsen. Alla sånger var inte patetiska. En del har kvar sin aktualitet. Som följande: ”Presidenten, sprattelgubbar, säger från och säger till, men allihopa gör som kapitalet vill”. Nu skulle vi ha sagt marknaden.

DFFG splittras

FNL-grupperna, DFFG, splittrades och försvann på grund av en felaktig politik. Ledningen var förblindad av sin beundran för Kina. När Nixon lyckades köpa över Kina till USA-sidan genom att erbjuda medlemskap i FNs säkerhetsråd vägrade

de att se innebörden. De förnekade inte Kinas mångseklånga försök att kuva Vietnam. De begick ett till en början kanske omedvetet förräderi mot Vietnam från och med 1972. 1974 blev splittringen uppenbar. Vietnamsolidaritetsens främsta namn var Sara Lidman, kinavännernas var Jan Myrdal. Det var uppsplitande. Att var FNLare var en livsform. Gamla vänner skildes. I Lund dominerade Vietnamsolidariteten men minoriteten var stark. Motsättningen kom att koncentreras till Pol Pots Kampuchea. Terrorn i Kampuchea var väldokumenterad redan 1974. Jag minns att jag vid den tiden diskuterade den med Lars Arne Norborg. Vietnamserserna ville så ännu hålla den hemlig.

När Phnom Penh befriades i april 1975 betraktade kinavännerna det som en viktigare händelse än Saigons befrielse den 30 april. Staffan Hildebrand, som just återvänt från Phnom Penh skulle tala i bibliotekets hörsal. Han dök aldrig upp. Det var enda gången jag var tvungen att annonsera mässfall.

Storkapitalet får vinst av solidaritetskampen

Efter krigets slut riktades skarp kritik mot Vietnam. Jag gick med i Vpk som föreföll troget solidarite-

ten. I själva verket var även socialdemokraterna och många folkpartister och centerpartister beredda att stå för det fortsatta biståndet. När FNL-grupperna lades ner bildades Solidaritet med Vietnam i Lund. Vi fortsatte flera år mötesverksamheten, ofta med socialdemokratiska politiker som talare: Anita Gradin och Birgitta Dahl, Maud Sundqvist från Vpk, och Sven Öste m.fl.

Vietnams existens hotades av aggressionen från Pol Pot och Kina, som ju gjorde en stor invasion från norr omedelbart efter det att Vietnam krossat Pol Pots terror i Kambodja. Vietnams invasion i Kambodja fördömdes i breda kretsar. Göran Sonnevi skrev en mångordig dikt mot den. Så småningom insåg alla att Pol Pot var en av världshistoriens värsta förtryckare. Inte desto mindre fortsatte USA och Kina att stödja honom, och därmed fortsätta Vietnamkriget in på 1990-talet. För ett år sedan upphävde USA handelsembargot och nu tycks Vietnam vara på väg att bli ännu en asiatisk tiger. Det svenska storkapitalet skördar frukterna av den svenska solidaritet den en gång fördömde. Men Vietnam vann sitt oberoende, och även om man kan undra över mycket tycks vietnamsernas villkor vara på väg att förbättras.

Gunnar Stensson

I huvet på en kommunalpolitiker

I övermorgon träffas vänsterpartiets kommunalpolitiker för att bl.a. diskutera hur vi skall använda den makt som ingående i en politisk majoritet ger, en slags politisk brainstorming. Vi träffas i Solbyn i Dalby, dels för att det är bekvämt för alla oss som bor i Dalby, dels för att markera att kommunen fr.o.m. årsskiftet delas upp i tio kommunaldelar, där Dalby är en.

Förslaget till förändrad nämnds- och förvaltningsorganisation, dvs kommunalnämndsreformen, kommer också att diskuteras på mötet. ”Huvudutredaren”, skolchefen Lars Granath, ger en muntlig presentation.

I just Dalby pågår ett projekt, ”Ung Öster” som riktar sig till ”...arbetslösa ungdomar 18-25 år som önskar extra stöd för att finna arbete eller komma i utbildning”. Under drygt två år har man, en socionom och en arbetsterapeut, nätt trettiofå ungdomar, som alla har kommit vidare på något sätt, i allt från arbete på den öppna arbetsmarknaden till rehabilitering inom den psykiatriska vården. Projektet är intressant av flera skäl. Ett är naturligtvis att man lyckas så väl, ett annat att projektet är ett resultat av ett nära samarbete mellan myndigheterna försäkringskassa, arbetsförmedling, sjukvård och socialtjänst i Dalby. Jag har träffat de som arbetar med och kring projektet i, och har upplevt den obyråkratiska och positiva stäm-

ning som råder mellan de inblandade.

Däremot har man hittills saknat den ”politiska mottagaren” av sitt arbete, ett politiskt bollplank. Man betonade hur positivt det är med Veberöd, där primärvården är engagerad i ett friskvårdsprojekt, därför att i Veberöd finns en kommunalnämnd. Och man såg fram mot att få kontakt med den ny tillsatta referensgruppen i Dalby som ett första steg i ett nära samarbete med kommunalnämnden i Dalby.

Vad jag med detta exempel egentligen vill komma fram till är, att kommunalnämnderna vare sig dom vill det eller inte, vare sig det är meningen eller inte, av många, kommunalsinnevånare och andra ”aktörer” inom kommunalens geografiska gränser, kommer att betraktas som den politiska instans som styr i kommunalen. Detta kan naturligtvis skapa problem, eftersom nämndernas makt är begränsad, men det ger också möjligheter. Kommunalnämndernas uppgifter kommer att kunna bli mycket större än att ”enbart” administrera de centralt beslutade anslagen till skola, äldreomsorg och barnomsorg. I bästa fall kommer såväl behov som bra lösningar att bli lättare att upptäcka i det framtida, kommunalade Lund. (Eller hur, Norra Fäladsbör?)

Sven-Bertil Persson

Varför sjuksköterskor har för låg lön

Efter 100 års tystnad har nu sjuksköterskor, inte bara i Sverige, utan också i de andra nordiska länderna, vaknat upp och börjat reagera på hur deras ansvarsfulla och krävande arbete belönas. Sjuksköterskorna i Norden vill inte bara ha mer betalt, de kräver ett rejält lönelöft **nu**, det verkar som om deras tålmod med den arbetsituation de befinner sig i har tagit slut. Varför kommer protesterna nu? Sjuksköterskeyrket är ett kvinnoyrke, som ju normalt innebär låg lön. Har sjuksköterskorna upplevt kvinnolönerna som normala? Kanske det är en del av svaret, men det är inte hela sanningen.

Alla vet vi att läkar- och sjuksköterskeyrkena är ett kall, män och kvinnor förmodas söka sig till sjukvården för att osjälvviskt få möjlighet behandla och vårda människor till hälsa utan tanke på egen vinning. Trots att läkaryrket är ett kall har det inte hindrat dem från att få bra betalt för sin insats för de sjuka. Sjuksköterskorna däremot förväntas (än idag) att se på sitt yrke som ett kall och därigenom osjälvviskt och för låg lön ställa upp på alla de krav som ställs på dem. Synen på sjuksköterskan som en hjälpsam ängel i nödens stund har gamla anor, den bilden byggdes in redan när yrket skapades. För att förstå dagens situation behövs en tillbakablick på hur yrket utvecklats historiskt.

Sjukvård i kloster

Vårdandet av sjuka utfördes under århundraden av bland annat nunnor, som gjorde en god gärning för sin egen själs frälsning, alltså arbetade de gratis. I de katolska länderna har nunnorna fortfarande en vårdande funktion, som t.ex. Moder Teresa. På 1500-talet övergick de nordiska länderna till protestantismen och i och med det stängdes klostren och sjukvården försvann med dem. Jämsides med klostersjukvården fanns förstås benbrotsläkarna och de kloka gummorna och gubbarna, de försvann inte vid religionsbytet. Faktum är att de inte försvann förrän en bit in på 1900-talet.

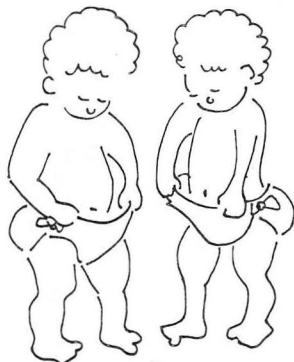
Sjukstuga för de fattiga

Protestanterna löste sjukvårdsproblemet genom att med tiden inrätta olika vårdinrättningar som fattigvård, hem för sinnessjuka och för syfilis bland annat. De legitimerade läkare som fanns gjorde hembesök och fick själv göra "sjuksköterskejobbet" med hjälp av den sjukes kvinnliga släktingar. Det första riktiga sjukhuset i Sverige, Akademiska sjukhuset i Uppsala, grundades 1717. Ett sjukhus avsett för hela Sveriges befolkning, Serafimerlasarettet, grundades 1752 i Stockholm. I Lund inrättades år 1768 en sjukstuga med två bäddar där fattiga sjuka togs in, huvudsakligen för att de medicine kandidaterna skulle få levande patienter att praktisera på. För att sköta patienterna anställdes kvinnor utan

utbildning i sjukvård. De både skötte patienterna, som blev fler med tiden, städade, lagade mat och eldade kaminen. Lönen var den lägsta möjliga. Lasarettet i Lund, som efterhand byggdes ut, tog in patienter från hela länet, men endast de fattigaste, de som hade råd fick hembesök av läkare och i hemmen skedde också operationer.

Malmö byggde eget sjukhus 1857. Tyvärr hade sjukhuset byggts utan tanke på hygien, bland annat fanns dasset inne i sjuksalarna. Personalen bestod av en vaktmästare och sköterskor som inte fick någon som helst utbildning i att ta hand om sjuka. Malmö sjukhus hade under några år den högsta patientdödligheten i Sverige.

Samtidigt som Malmö stad byggde sitt sjukhus befann sig Florence Nightingale (1820-1910) på krigssjukhuset i Skutari under Krimkriget som pågick mellan 1853 och 1856. Florence Nightingale tillhörde Englands

Kan det verkligen vara därför du kommer att få högre lön?

överklass och hon förväntades att gifta sig och göra ett gott parti. Men hennes stora intresse i livet var att få vårda sjuka och hon ville få en ordentlig utbildning vid en religiös vårdskola i Tyskland, som utbildade sk barmhärtighetssystrar, som sedan (naturligtvis) skulle arbeta utan lön. Eftersom Florence Nightingale var omyndig, som alla kvinnor var, nekade fadern att ge sitt tillstånd, men efter trägen övertalning fick hon sin utbildning.

Välgörenhetsarbete utan lön

De sårade soldaterna i Skutari dog i sådan mängd att regeringen i England förstod att något måste göras. Den ville sända Florence Nightingale till Krim vilket hon genast tackade ja till. Regeringen kunde inte sända iväg henne förrän hennes förmyndare, fadern, hade givit sitt godkännande, ett godkännande som omigen satt långt inne, trots att dottern nu var 36 år. Med sig till Krim hade Florence Nightingale ett antal utbildade barmhärtighetssystrar, som hon genast satte i arbete med att skura hela sjukhuset. Sedan tog hon itu med att förbättra soldaternas konvalescens, hon lade sig aldrig i läkarnas arbete, utan höll sig till att ta hand om soldaternas fysiska och mentala

hälsa.

Vid återkomsten till England använde hon sig av de kunskaper hon skaffat sig under Krimkriget och arbetade resten av sitt liv med att försöka förändra sjukvården. Hon utarbetade instruktioner om hur de sanitära kraven på hygien och frisk luft skulle kunna tillfredställas vid byggandet av nya sjukhus. Hon startade en ordentlig sjuksköterskeutbildning och utvecklade ett mönster för utbildning av distriktsköterskor och såg dessutom till att de anställdes ute i distrikten. Hennes arbete uppmärksammades över hela världen och spreds till många länder. Från Sverige sände Föreningen för frivillig vård av sårade och sjuka i fält (senare Röda Korset) Emma Carolina Rappe från Strömsund till England för att undersöka hur Florence Nightingales sjuksköterskeskola fungerade. Vid hemkomsten tillträdde Emma Carolina Rappe en nyinrättad tjänst som översköterska vid Akademiska sjukhuset i Uppsala. Hon blev alltså chef över den övriga utbildade personalen.

Isolerade från män

Florence Nightingale hade mycket bestämda åsikter om vilka som skulle få utbilda sig på hennes sjuksköterskeskola. Hon ville höja statusen på och skapa respekt för det nya yrket. För att åstadkomma det ville hon att kvinnor ur de sk bättre familjerna skulle utbilda sig till sjuksköterskor. Och för att inte männen skulle kunna tro att de som ensamstående yrkeskvinnor var "lättfotade" skulle deras sexuella moral vara oantastlig. De isolerades från män och deras klädsel skulle hindra män från att få oanständiga tankar. De skulle se på yrket som ett kall och inte på något sätt utmana de manliga läkarna eller samhället med sin kvinnlighet. De nyutbildade sjuksköterskorna från bättre familjer arbetade för det mesta av ideella skäl och inte för lönen.

Inte förrän landstingsmannen Jöns Andersson i Örstorps år 1892 föreslog att Lasarettet i Lund skulle starta en kurs i praktisk sjukvård kom sjuksköterskeutbildningen igång i Lund. Ingen av läkarna hade tänkt på att utveckla den sidan av sjukvården.

Historien har visat att kvinnorollen varit en viktig del av yrkesrollen. Legitimerade sjuksköterskor har funnits i ca 100 år. Nu är det dags att ta nästa steg som måste bli att de professionella sjuksköterskorna får den lön de är värda.

Ingegerd Wedin

Svar till Rolf Nilson

Får tacka Rolf L. Nilson för hans svar på min insändare i VB nr 14, där han gör en poetisk utflykt som svar på min insändare. Att blanda in grisen Särinner tycker jag är mycket långsökt liksom Baudelaire som klarade sig utan bröd i tre dagar. Det är synd att Rolf är så ung att han ej fick uppleva sista världs-

Malmö, ett nummer större

Äter måste det konstateras: det är en annan skala på kommunalpolitiken i Malmö. Vad är t.ex. Lundapolitikernas resa till Nice mot Nils Yngvessons färd till Australien för ett antal år sen, när han misslyckades med att värva importen av kiwifrukt till Malmö hamn?

I Lund tycker kommunrevisionen att den moderatledda "förnyelsedelegationen" var slarvig när den t.ex. köpte konsulttjänster utan protokollförda beslut. Men i Malmö har de Johan Bengt-Påhlsson (också m).

Ni har kanske sett i tidningarna att revisorerna haft synpunkter på reseräkningarna under hans period som kulturkommunalråd. Han hade samma dag köpt in en utan två biljetter till Göteborg och kunde inte förklara varför.

Vad revisorerna inte hade synpunkter på var hans val av färdstätt. Det kunde de ha haft.

Under den aktuella perioden gick det mellan Malmö och Göteborg ett tåg som tog 3.31 i en riktningen och 3.34 i den andra. En förstaklass tur&returbiljett plus sittplats kostade 850 kr. Johan Bengt-Påhlsson flög via Kastrup. Det gick på drygt femtusen. Jag bad min vän på affärsresebyrå uppskatta tidsvinsten. Han räknade: 40 minuters incheckning på svävarterminalen i Malmö, 30 minuters överfart, minst 45 minuters väntan på planet, 30 minuters flyg till Landvetter och minst 30 minuters taxi in till centrala stan. Jag förutsätter att hans möte ägde rum där. Det blir 35 minuters tidsvinst för flyget. Fast det förutsätter att flyget håller tidtabellen exakt och det är inte precis regeln.

Den sammanlagt dryga timmens tidsvinst kostade alltså Malmö skattebetalare över fyratusen kronor.

Var Johan Bengt-Påhlssons tid så dyrbar? Det finns en mänskligare förklaring. Genom att ta vägen om Kastrup kunde han köpa ut full skattefri ranson i varje riktning. Fast för skattebetalarna hade det varit mycket billigare om de i stället hade subventionerat hans inköp på Systembolaget.

Något sådant förekommer inte hos oss i Lund. Eller? *Gr*

kriget då vi var avspärrade och ej hade klarat folkhushållet utan ett inhemskt jordbruk. En annan fördel är att livsmedel som produceras inom landet är färskare än de som transporterats långväga. Ett ex. är tomaterna från Holland som vi får på vinterhalvåret är besprutade för att hålla sig. Långväga transporter innebär mer bilavgaser som drabbar vår redan belastade miljö. När det gäller JAS-projektet del 2 så har det framkommit genom fredsöverenskommen avslöjande att SAAB erhållit ett förskott på 28 miljoner utan riksdagens vetskap. Rolf som tidigare var vapenvägrare vet att till vapen finnes det alltid pengar men till kultur är det inte självklart.

G Bergström

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Bakgrund och nuläge om Apelskolan

Långsiktighet, respekt för verkligheten och samarbete krävs för Vårfru- och Apelskolans utveckling.

Den 8 augusti 1989 fattades det avgörande beslutet om Vårfruskolan då skolstyrelsens borgerliga partier med stöd av Miljöpartiet beslöt att avvisa förslaget att ta fram ritningar till en tvåparallellig 1 till 9-skola. Det var det förslag som förespråkades av aktionsgruppen Barn i innerstad. Socialdemokraterna och vpk stödde det. Hade det genomförts så skulle Vårfruskolans lokalresurser i dag varit betydligt större.

Överdriven prognos

Nu valde majoriteten att satsa på en låg- och mellanstadieskola och hoppas att prognoserna om ökande barnantal var överdrivna.

Fångarna i skolstyrefortet

Det omöjliga har skett: Skolstyrelsen beslutade den 3 maj att flytta två klasser från Vårskolan till Apelskolan i höst. Därmed legitimerade man rektorns tidigare agerande med brist på information och samarbete med föräldrar och Hem och Skola-förening. Det förefaller mycket osannolikt att vare sig ombyggnad av Apelskolan eller en tillfredställande reglering (om det finns någon) av trafiken på Södra Esplanaden kommer att vara klar till höstterminens början.

Skolstyrelsens ledamöter tycks ha blivit systemets fångar: "Det finns inga alternativ", "Läget är låst" är kommentarer som vi mött när vi kontaktat dem. Är det inte skolstyrelsens uppgift att söka efter alternativ som kan accepteras av alla berörda parter? Det finns alternativ -enklast hade varit att behålla lokalen på Östra Mårtensgatan. Detta har skriftligen föreslagits av föräldrarna, men avvisades av skolstyrelsen. Skolstyrelsen ansågs sig uppenbarligen "veta bättre" än föräldrarna. Det finns säkert andra alternativ, men vi har den bestämda uppfattningen att ingen politiker eller tjänsteman egentligen har försökt att finna dem.

I min reservation uttryckte jag förhoppningen att beslutet skulle komma att rivas upp innan det vållat alltför stora skador.

Nu har vi en låg- och mellanstadieskola med otillräckliga lokalresurser. Beslutet att i detta läge utnyttja Apelskolan kommer inte som någon överraskning. Förslaget att låta den fungera som en självständig arbetsenhet med åk 1-5 är långsiktigt den enda goda lösningen, även om det inte är hela lösningen.

Satsa långsiktigt

Förhyrda lokaler som Tullen och Tornugglan, som nu används för att klara lokalbehovet, innebär en nödlösning som snarast bör upphöra. Samma gäller tanken att hyra en vanlig bostadslägenhet som komplement. Sådana arrangemang bara förvärrar på längre sikt.

Att satsa på baracker, s.k. modulhus, i två våningar på skolgården längs med Lilla Tvärgatan, är inte heller något bra alternativ. De inkräntar på skolgården, förfular området och kostar mycket.

En 1 till 5-skola på Apelskolan har stora möjligheter att bli bra och trevlig, med fast personal och

kontinuitet för eleverna. Något kan den påminna om min barndoms 1 till 6-skola med tre lärare, även om dess resurser och lärartäthet blir ojämförligt mycket större.

Apelskolan bör om möjligt redan från början få de åldersklasser som avsetts för att verksamheten ska bli den rätta.

Det har förekommit högljudda protester beträffande vilka klasser som valts. Det är långt ifrån säkert att Apelskolan utgör något dåligt alternativ för en klass som haft som haft en besvärlig skolgång. Tvärtom skulle den kunna ge möjlighet till arbetsro just genom sitt miniformat. Det är direkt olämpligt att komma med insinuationer om att föräldrarna i en viss klass sluppit flyttningen till Apelskolan därför att de är "smarta".

Kontakter om trafiken

Det allvarligaste problemet är trafikfaran. Skolstyrelsens ordförande Ingrid Malmqvist har haft kontakter med trafiknämnden. Det föreslås att Vallgatan ska få hastighetsbegränsning till 30 km, insnörningar av vägbanan och ev. ytterligare ett trafikljus. Det är i så fall en förbättring av trafik-

det inte finns någon politiker, t. ex. i kommunfullmäktige eller tjänsteman (jurist, t.ex.) i Lund som inser detta och tar initiativ till att beslutet omprövas så kommer vi att gå vidare till högre instanser på högre politiska och juridiska nivåer.

Vad är det för fel på skolstyrelsen i Lund som ideligen tycks stänga in sig i egna synsätt på förslag och beslut och har svårt för att diskutera med berörda parter? De senaste exemplen är fritidshemsavgiften på sommaren, studierektorstillsättningen på Vipeholmsskolan och Apelskoleflyttningen. Vad kommer härnäst? Istället för att vänta på detta: Gör något åt skolstyrelsen! Sätt "handklovar" på dem som på TV efter som de ej svarar på frågor och ej följer spelets regler? Nej detta strider mot de värden vi jobbar för. Bättre i så fall att avveckla skolstyrelsen så fort som möjligt. Släpp fångarna loss, det är vår!

Sist men inte minst: Glöm för allt i världen inte att skapa mekanismer mot auktoritärt tjänstemannastyre och enväldiga politiker i samband med kommunalreformerna! Annars riskerar den att ha misslyckats innan den har påbörjats på skolans område!

Per Sederblad
Susanne Kinderberg

säkerheten för alla i området, inklusive alla barn, och inte bara på skoltid.

Skolstyrelsens presidium tänker diskutera trafikfrågan och andra frågor kring Apelskolan med föräldrarna. Verkligheten sätter ramar som det är omöjligt att gå utanför. Men innanför de ramarna kan mycket göras. Vad som krävs är samarbete, besinning och tolerans.

Inom kort tar kommunalnämnden över. Ansvaret för resurstilldelningen och ev. utbyggnad kommer att ligga på kommunstyrelse och kommunfullmäktige.

Gunnar StenSSon

Wales

Nu har vi börjat få grepp över resa och reskostnader i samband med årets sommarvandring i Wales.

Det blir avfärd från Köpenhamn måndag 3 juli. Troligen följs alla åt på utresan. På hemresan kan den som vill välja att åka genom Kanaltunneln. Priset är cirka 2500 kr inklusive liggsplats i båda riktningarna, med en tusenlapp extra för tunnelalternativet. Men det är vi några som tycker att upplevelsen är värd. För att priset ska gälla måste biljetterna vara beställda och betalda senast den 25 maj. Det är stor risk att de blir dyrare sen pga den svaga kronan. Hemkomst senast söndag förmiddag den 16 juli.

För att planera detta blir det ett möte hemma hos Ingrid André, Karl XI-gatan 10 (tel. 142672) tisdag 16.5 kl. 20. Då har vi förhoppningsvis också ett konkret routeförslag att ta ställning till.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må kl 19.30 på partilokalen. Beredning av fullmäktige

RÖDA KAPELET Rep sö 14/5 kl 18.45 med Joakim Casagrande inför Backakarnevalen 20/5 kl 13.00. Följande låtar 39, 43, 78, 170, 227, 238,

TILL & FRÅN BLÅSARLÄGRET. Tåg från Lund midsommardagen 23.15, två timmars väntan i Stockholm på morgonen, ankomst Kramfors 14.14. Återresa från Kramfors följande söndag 11.15, till Lund måndag 6.56. ToR vuxen vid gruppresa ca 1030 kr inkl. liggsplatser.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Kajsa Theander m fl

Telefon till redaktörerna:
Rolf Nilsson 046- 12 90 44
Kajsa Theander 046-13 28 40.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.